

Zakrzewski Stanisław

Data urodzenia: 1873

historyk, działacz Narodowej Demokracji (1906–1912), senator RP reprezentujący Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem (1928–1935), członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1927–1932.

Urodzony w Warszawie. W 1892 r. ukończył w tym mieście V Gimnazjum Państwowe. Ze względu na zaangażowanie w organizację tajnych kółek uczniowskich i grożące mu konsekwencje wyjechał na studia historyczne do Galicji. W 1900 r. uzyskał doktorat na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, studiował też w Wiedniu, Berlinie i we Włoszech (tam jako stypendysta Akademii Umiejętności). W 1903 r. uzyskał habilitację na UJ. Po 1905 r. przeniósł się do Lwowa i związał z tamtejszym uniwersytetem, obejmując kierownictwo Katedry Historii Polski. W 1907 r. został profesorem nadzwyczajnym, a w 1913 r. profesorem zwyczajnym historii Polski. Po 1912 r. wystąpił z Narodowej Demokracji i zaczął popierać obóz piłsudczyków. W l. 1914–1917 redagował „Kwartalnik Historyczny”. Od 1927 r. był członkiem czynnym Polskiej Akademii Umiejętności oraz członkiem rzeczywistym Towarzystwa Naukowego we Lwowie. W l. 1923–1932 i 1934–1936 był prezesem Polskiego Towarzystwa Historycznego. Należał też do zagranicznych towarzystw naukowych, m.in. Czeskiego Królewskiego Towarzystwa Naukowego oraz Węgierskiego Towarzystwa Historycznego.

Literatura:

1. Śreniowska K., *Stanisław Zakrzewski. Przyczynek do charakterystyki prądów ideologicznych w historiografii polskiej 1893–1936*, Łódź 1956.

2. Wierzbicka M., *Zakrzewski Stanisław*, [w:] *Słownik historyków polskich*, red. M. Prosińska-Jacki, Warszawa 1994, s. 571-572.

Agnieszka Wałęga